

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

incauta conuersatio cum Muliere

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

rogat quid habeat, respondent ibi potantes in
 & ipsi in
 m concu
 is nunci
 e & nou
 nus accu
 s quæ eue
 gia inter
 in morib
 terium
 nis Eccl
 ltare. Di
 ius fide
 rum ad
 culum
 le, &c.
 smus (ep
 anno 12
 idam in
 subito
 ocuere
 serin
 moltia
 qui que
 ad vic
 iuerio
 gono,
 edior
 repat,
 ra vint
 ollap
 rop

*INCAUTA CONVERSATIO CVM
 Muliere punitur.*

P Iosephus à Colta (li. 2. de nouis. tempo-
 ribus c. 11.) Fuit, ait, in Peruenſi regno vir
 magni pro illo tempore æſtimatus, doctus
 Theologus ac Theologiæ professor, idemq;
 Catholicus ac pius diu habitus, ac penè tunc
 huius orbis miraculum, is familiaritate mul-
 erculæ cuiuſpiam, (quæ ſe edoceri ab angelo
 magna quædam myſteria jactabat, quæq; ex-
 tra ſe interdù rapiebatur aut rari ſimulabat,
 velut altera olim Philumene aut Maximilla
 Montani) ita deuinctus eſt vt illam de ſum-
 mis Theologiæ quæſtionibus sæpe conſule-
 ret, in omnibus pro oraculo haberet, magnis
 reuelationibus plenam & Deo valde charam
 prædicarèt, ſatis alioqui ſordidam & perexi-
 guo ſenſu præditã, niſi ad inſtruenã mendac-
 cia. igitur ſiue à diabolo corripereetur (quod
 facilius eſt credere) cum eiufmodi eſtaſim pa-
 teretur; ſiue callide eam fabulam ſimularet
 (quod nonnulli viri prudentes exiſtimarunt)
 ille Theologus, quod à muliercula magna &
 mira de ſe audiret, ac multo grandiora futura
 conciperet, lubenter ei ſe diſcipulum addi-
 xit, cuius patrem ſpiritualem agebat. Quid
 multa?

Viliſſima
 ſæmella vi-
 rum erudi-
 tione & ſa-
 pientia cla-
 rum deci-
 pit.
 Del. diſq.
 mag. li. 4.
 c. 1. q. 3. f. 3.

Credulitas
 exſuperbia
 occulta
 ſuiq; amo-
 re nata.

multa? eo abductus est homo, vt miracula
 cere tētare, & fieri sibi persuaderet: cum
 raculi vestigium ne tenue quidem existeret.
 Ob hæc, & quod propositiones aliquot ab
 la Prophetissa accepisset à sensu Catholice
 clēsiæ alienas à sanctissimæ inquisitionis
 dicibus, toto hoc regno stupēte, cōprehensus
 est. Ibi per quinquennium fere auditus, ex
 ratur, examinatus ac tādē patefactus est.
 mo omnium superbissimus ac insani
 Cum enim angelum sibi diuinitus datum
 quo omnia quę vellet disceret, ac deinde
 ma Dei ipsius familiaritate & immediato
 loquio se potitum pertinacissime differens
 in eas nugas delatus est, quas, nisi ab hominibus
 prorsus mentis emotæ dici nullo modo
 bi quisquam persuadeat. Erat vero ille
 integro sensu quod ad cerebrū attinet, vnde
 hi integrior nō sit. itaq; & serio affirmabat
 & Regem futurum & Pontif. summum, & Ecclē
 postolica ad hæc regna trāslata, cōcessā quod
 sibi sanctitatē super omnes angelos & cherubim
 cęlestes atq; Apostolos omnes; quin etiā ob
 tam sibi à Deo vnionem hypostaticam, & de
 ipso non esse admittam. Datum quoq; &
 demptorem orbis, quo ad efficaciam, vt ipse
 quebatur, quod Christus solū quo ad sufficien
 tiā fuisset. omnem statum ecclesiasticū ab
 gandū, leges vero alias se editurum faciles
 pertas, secundū quas cęlibatus clericorū ro
 retur, multitudo vxorū concederetur, com
 ficiat

sonis necessitas excluderetur. Hæc atque alia tanta cõtentione affirmabat vt nos teneret attonitos, quod homo talia sentiens non insaniret. Denique diu euolutis gestis illius, & plus quam centum & decem propositionibus hæreticis, aut à sana doctrina ecclesię alienis condénatis, iussi sumus, vt habet de more sacrum illud tribunal, cum homine disputare si forte ad mentem & fidem hominem reuocare possemus. Cõuenimus autem cum ipsis iudicibus & Episcopo Quitensi, tres alij. Eo introductus homo ea libertate & facundia perdidissimam suam causam defendit, vt ego in hodiernum diem etiam stupeam eo adigi posse mentis humanæ superbiam. Professus est doctrinam suam non posse monstrari, nisi diuina scriptura & miraculis quod esset superior omni humana ratione: Scripturæ autem testimonijs longè se apertius atque efficacius probasse quam probauerit Paulus Iesum Christum fuisse verum Messiam. Miracula autem se perpetrasse plurima eaque tanta vt Christi resurrectio non fuerit majus. Nam & se verissime esse mortuum, & resurrexisse, atque id euentissime (aiebat ille) esse ostensum. Scripturas vero proferebat memoriter (cum nullum librum haberet atque ipso etiam Breuiario spoliatus esset) ex Prophetis, ex Apocalypsi, ex Psalmis, ex alijs locis, tot & tam longas, vt vel memoria esset admirationi. Eas vero ita ad sua commenta adaptabat,

ita

ita alligoriſabat, vt quiuis vel rideret, vel lo-
 ret. Poſtremo ſi miraculis rem agere non
 placeret, ſe libéter ea ſtatim exhibiturum. Ita
 ita dicebat homo, vt vel nos inſanos pat-
 videretur vel ipſe inſanire. Ná & per reſer-
 tionem ſibi innotuiſſe jaſtabat, Serenitatis
 an. Auſtriæ bello nauali à Turca eſſe ſum-
 tum, & regnum Hiſpan. à Philippo inuolui-
 mo jam pene amiſſum, & concilium Roma-
 habitum vt de Gregorio deponendo &
 ſubrogando ageretur Quæ ideo nobis ſig-
 caret, vt quoniam erant nobis certis nota
 nota ſciremus ei, non niſi diuinitus inno-
 ſe. Et cum eſſent omnia adeo falſa, vt am-
 eſſe non poſſent, ab illo tamen aſſerebatur
 vt notiſſima nobis. Deniq; cum nihil pro-
 ciſſemus per duos dies diſſerendo, & ad
 blicum ſpectaculum eſſet cum cæteris, vt
 Hiſpania fieri ſolet, delatus, intuebatur
 per in cælum, ignem in inquiſitores, & co-
 nes graſſaturum cœlitus exſpectans, vbi il-
 rat pollicitus diabolus. atqui ignis quidē
 nullus ex alto corripuit, illū vērō & Regem
 & Pontificem, & Redemptorem, & Legum-

rem ex imo flamma rapuit atque rede-
 git in cineres. Haſtenus

P. Iosephus.

ODI